

Bemærkninger til forslaget

Generelle bemærkninger

Vort nationaltræ, bøgen, står i fare for at forsvinde i store dele af Danmark. Bøgeskovearealet falder drastisk. I 1931 dækkede bøgeskovene et areal på 104.000 ha, medens skovtællingen i 1976 viste, at arealet var faldet til 75.000 ha – et fald på 28 pct.

Denne udvikling vil fortsætte. Alderssammensætningen af bøgeskovearealet er overordentlig skæv:

0–10 år	3,3 pct.
11–20 år	7,1 pct.
21–30 år	7,9 pct.
31–40 år	7,9 pct.
41–50 år	5,8 pct.
51–60 år	6,4 pct.
61–70 år	6,6 pct.
71–80 år	8,6 pct.
81–90 år	10,6 pct.
91–100 år	10,0 pct.
101–110 år	8,2 pct.
111–120 år	4,9 pct.
over 120 år	12,7 pct.

Som det fremgår, er 46 pct. af det samlede bøgeareal bevokset med træer, der er over 80 år gamle, og kun 3,3 pct. bevokset med træer under 10 år. De økonomisk vanskelige vilkår for det private skovbrug fremmer fældningen af de formuebelastende ældre bøgebevoksninger, der fortrinsvis vil blive afløst af mere indtægtsgivende granplantninger.

Omdriftstiden for gran er ca. den halve af bøgens. Arealudbyttet er højere og økonomien langt bedre bl.a. grundet muligheden for en snarlig pyn-tegrønt-indtægt. Uden en økonomisk tilskyndelse tvinges de private skovejere til at plante nåletræer.

Bøgeskoven er vort nationale symbol, men også et særdeles vigtigt landskabelement i økologisk og fredningsmæssig betydning, jfr. fredningsstyrelsens »Status over den danske Plante- og Dyreverden« (1980). Bøgetræ er grundlaget for en meget bety-

dende erhvervsmæssig produktion, bl.a. en hastigt voksende møbelproduktion.

Dyrkning af bøgetræ er væsentlig mere beskæftigelsesgivende end nåletrædyrkingen, ikke alene ved anlæg og pleje af kulturerne, men også ved oparbejdningen på savværk og i træindustri.

Stormskaderne på skovene i november 1981 gik især ud over nåletræarealerne. Der er derfor netop nu en god mulighed for at få gennemført en ændring af tendensen mod større nåleskovearealer. Af den grund er det vigtigt med et initiativ nu, således at der ved beslutning af nyplantning på de skadede arealer kan indgå mulighed for tilskud til løvskovearealer. Løvtræsplantning vil desuden medvirke til at mindske risikoen for stormfald – også af nåletræ.

Uanset at hovedformålet med forslaget er sikring af bøgeskoven, er det dog fundet hensigtsmæssigt, at blandingskulturer med bøg eller eg også er omfattet af det forudsatte tilskudssystem.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad punkt 1 og 2

Hvis man forudsætter, at bøgearealet fastholdes i statens og de kommunale skove, og at hugsten i de private skove ikke forøges, vil der være behov for tilskud til en årlig tilplantning på ca. 500 ha for at kunne fastholde det nuværende bøgeareal. Mange bøgeskove ejes af stiftelser, fonde og selskaber, der driver skovene efter normale erhvervsøkonomiske principper, hvorfor tilskudsmulighederne også må gælde for disse.

Af administrative grunde bør fastsættes en nedre grænse på f.eks. 1 ha. En sådan arealgrænse er også nødvendig for at opnå den til bøgeskoven tilknyttede fauna og flora.

Det bør overvejes at acceptere blandingskulturer med bøg eller eg som det dominerende træ.

Tilsyn og kontrol med tilskudsplantningerne bør varetages af de regionale statsskovridere, der i forvejen fører tilsyn med de private skove.

Ad punkt 3